

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát, predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a členovia senátu Mgr. Marián Degma a JUDr. Peter Kubina, na ústnom pojednávaní dňa 31. júla 2017 v Bratislave, vo veci návrhu **JUDr. T. U.**, sudcu Okresného súdu X, na obnovu disciplinárneho konania, pôvodne vedeného vo veci 3 Ds 3/2011 – sp. zn. odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso 3/2012, takto

r o z h o d o l :

Disciplinárny senát podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s § 399 ods. 2 Trestného poriadku

z a m i e t a návrh JUDr. T. U., nar. xxx, trvale bytom xxx, sudcu Okresného súdu X, podaný disciplinárnemu senátu dňa 16.11.2015, na obnovu disciplinárneho konania vedeného pôvodne na Disciplinárnom súde Slovenskej republiky pod spisovou značkou 3 Ds 1/2011 a právoplatne skončeného rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – odvolacieho disciplinárneho senátu spisová značka 1 Dso 3/2012 zo dňa 14. decembra 2012, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v spojení s § 394 Trestného poriadku.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Dso 3/2012 zo dňa 14.12.2012 bolo podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov zrušené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho senátu sp. zn. 3 Ds 1/2011 zo 14.11.2011

(teda disciplinárneho súdu – vid' znenie § 119 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení platnom a účinnom do 31.12.2011)

a na podklade § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. bol sudca, JUDr. Stanislav Dutko, uznaný za vinného, že

„1.) dňa 22. októbra 2010 ako sudca pre prípravné konanie Okresného súdu X konal a rozhodoval o žiadosti obvineného O. A. o jeho prepustenie z väzby na slobodu vo veci vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 0Tp/526/2010, hoci dňa 20. októbra 2010 bola v tej istej trestnej veci na tom istom súde už podaná obžaloba pod sp. zn. 6T/81/2010, o čom bol do spisu č. 0Tp/526/2010 dňa 21. októbra 2010 založený písomný záznam,

po tom, čo Krajský súd X rozhodnutím, sp. zn. 3Tpo/71/2010, zo dňa 12. novembra 2010, vyššie uvedené rozhodnutie JUDr. T. U., sp. zn. 0Tp/526/2010, zo dňa 22. októbra 2011, zrušil a vec vrátil Okresnému súdu X na ďalšie konanie, o podanej žiadosti obvineného o jeho prepustenie z väzby neinformoval senát príslušný konať vo veci, sp. zn. 6T/81/2010, v dôsledku čoho o tejto žiadosti rozhodol senát vo veci sp. zn. 6T/81/2010 až dňa 16. februára 2011, pričom na základe sťažnosti obvineného Krajský súd X rozhodnutím, sp. zn. 4Tos/23/2011, zo dňa 22. marca 2011, obvineného prepustil z väzby na slobodu pre zistené prieťahy pri rozhodovaní o ním podanej žiadosti,

2.) ako sudca pre prípravné konanie Okresného súdu X uznesením, sp. zn. 0Tp/522/2006 a sp. zn. 0Tp/149/2007, zo dňa 29. apríla 2011, konal a rozhodol o vzatí obvineného A. E. do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku a zároveň uvedeným uznesením rozhodol o neprijatí návrhu obvineného na náhradu väzby písomným sľubom a dohľadom probačného a mediačného úradníka, ani návrhu na peňažnú záruku za prepustenie obvineného z väzby na slobodu, hoci v trestnej veci obvineného A. E. už vtedy bola na Okresnom súde X podaná obžaloba pod sp. zn. 4T/88/2008, z čoho vyplýva, že o väzbe obvineného rozhodoval ako nezákonný sudca, keďže oprávnenie sudcu pre prípravné konanie pre takéto rozhodnutie skončilo momentom podania obžaloby dňa 30. júla 2008 a o väzbe obvineného mal rozhodnúť predseda senátu Okresného súdu X v konaní, sp. zn. 4T/88/2008.“

Skutok uvedený vyššie v bode 1.) odvolací disciplinárny senát kvalifikoval ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, skutok uvedený vyššie v bode 2.)

odvolací disciplinárny senát kvalifikoval ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov. Menovanému sudcovi bolo uvedeným rozhodnutím uložené za uvedené disciplinárne previnenia disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. – zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie jedného roka.

Vyššie uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.12.2012.

Dňa 16.11.2015 podal JUDr. T. U. disciplinárnemu senátu návrh na obnovu disciplinárneho konania, v ktorom poukazoval na to, že:

- disciplinárne sudy nemali k dispozícii pri rozhodovaní tak rozhodnutia ÚS SR ako aj ESLP, z ktorých vyplýva, že dĺžka konania pri rozhodovaní o väzbe nie je dôvodom prepustenia obvineného z väzby, pričom bol uznaný vinným okrem iného za to, že v dôsledku priesťahov bol obvinený J. B. prepustený z väzby a je názoru, že ak bol uznaný vinným za skutok, ktorý zapríčinilo rozhodnutie pochybenie KS v X pri rozhodovaní o väzbe obvineného – obžalovaného, táto skutočnosť mu nemôže byť kladená za vinu; ak sa disciplinárne sudy neoboznámili ani s predmetným nezákonným rozhodnutím KS v X, ani so spisovým materiálom vo veci OS X 6T 81/2010, i táto skutočnosť môže byť dôvodom obnovy konania;
- uviedol, že je možné aby iný disciplinárny senát posúdil či vo veci OS X 6T 81/2010 skutočne došlo k priesťahom a v tejto súvislosti navrhoval vypočúť zákonného sudcu Mgr. A. O., návrhom na výsluch ktorého sa v predchádzajúcom konaní podľa neho disciplinárny súd nezaoberal;
- poukazoval na to, že sa dozvedel o disciplinárnom stíhaní JUDr. A. O., predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu vo veci 1 Dso 3/2012 pre prepustenie obvineného – obžalovaného z väzby v dôsledku jeho priesťahov v konaní a navrhoval aby disciplinárny senát pripojil spisový materiál vo veci disciplinárne stíhaného JUDr. O., oboznámil sa s predmetom konania voči nemu a s jeho vyjadrením v jeho vlastnej disciplinárnej veci a toto posúdil vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho disciplinárneho súdu ním vedeného vo veci navrhovateľa;

- vo vzťahu k uznaniu viny pre vyššie uvedený skutok pod bodom 2.) poukazoval na to, že disciplinárne senáty nemali k dispozícii rozvrh práce OS X a rok 2011; tento predložil – konkrétne jeho časť po str. 25); tiež predložil časť rozvrhu práce menovaného súdu na rok 2015 a poukazoval na to, že z porovnania týchto rozvrhov práce je nepochybné, že rozvrh práce na rok 2011 je nezákonný vo vzťahu k povinnosti rozhodovania službukonajúceho sudcu, bol povinný rozhodovať na základe rozvrhu práce platného na rok 2011, ako však vyplýva zo spisu 0Tp/522/2006 a 0Tp/149/2007, 4T/88/2008 vo veci bol povinný rozhodovať zákonný sudca JUDr. A., ktorý v dobe keď jemu ako službukonajúcejmu sudcovi bol predvedený obvinený K. E., sa nachádzal na pracovisku, nehrozilo omeškanie a nebol dôvod aby nemohol rozhodovať zákonný sudca s výnimkou nezákonného rozvrhu práce na rok 2011 – uvádzal, že táto skutočnosť nebola absolútne známa;

- navrhoval vypočúť vtedajšiu intervenujúcu prokurátorku GP SR, JUDr. V.I., ktorá môže poskytnúť informácie o priebehu nezákonného rozhodovania o väzbe obv. K. E. keďže sa zúčastňovala celého úkonu súdu pri rozhodovaní o väzbe, pričom prokuratúra musela mať vedomosť o fakte, že vo veci mal rozhodovať JUDr. A.

Podaním doručeným disciplinárnemu senátu 27.10.2016 podpredseda OS X poverený zastupovaním predsedu okresného súdu (predsedníčka OS X podala 7.4.2011 Disciplinárnemu súdu SR návrh na začatie disciplinárneho konania voči JUDr. S. U. pre skutok uvedený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Dso 3/2012 zo dňa 14.12.2012 pod bodom 1.) – sp. zn. 3 Ds 1/2011) poukazoval na to, že skutočnosti v podanom návrhu na povolenie obnovy disciplinárneho konania sú len opakovaním obhajobných argumentov disciplinárne stíhaného sudcu, navrhol návrh ako nedôvodný zamietnuť.

Na ústnom pojednávaní dňa 31.7.2017 splnomocnená zástupkyňa ministerky spravodlivosti SR (ministerka spravodlivosti SR podala 28.6.2011 Disciplinárnemu súdu SR návrh na začatie disciplinárneho konania voči JUDr. S. U. pre skutok uvedený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Dso 3/2012 zo dňa 14.12.2012 pod bodom 2.) – sp. zn. 3 Ds 2/2011, ktorá vec bola spojená na spoločné konanie s vecou 3 Ds 1/2011 uznesením vyhláseným na ústnom pojednávaní vo veci 3 Ds 1/2011 dňa 14.11.2011) navrhla podaný návrh zamietnuť, pričom poukazovala na to, že nie je dôvodný, nakoľko skutočnosti a dôkazy uvádzané JUDr. U. nie sú nové, o ktorých by súd v pôvodnom konaní nemal vedomosť a nie sú spôsobilé samy osebe ani v

spojení so skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine prípadne iné disciplinárne opatrenie.

Disciplinárny senát na ústnych pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom JUDr. T. U. a čítaním listinných dôkazov ako je podrobne uvedené v zápisniciach o ústnych pojednávaniach zo dňa 5.6.2017 a zo dňa 31.7.2017, pričom po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podaný návrh na obnovu disciplinárneho konania nie je dôvodný.

Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z., v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia disciplinárneho senátu môže sudca podať návrh na obnovu disciplinárneho konania.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z., pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku, skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Podľa § 394 ods. 5 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Návrh na obnovu disciplinárneho konania bol podaný včas. Vykonaným dokazovaním však disciplinárny senát nemal preukázané splnenie žiadnej zákonnej podmienky na povolenie navrhovanej obnovy disciplinárneho konania. Disciplinárny senát nemal nijako preukázané, že by v predmetnej veci (analogicky v zmysle vyššie citovaných ustanovení § 394 Tr. por.) vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy disciplinárnym senátom skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine JUDr. S. U., alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložené disciplinárne opatrenie bolo v zrejmom nepomere k závažnosti skutkov alebo k pomerom menovaného sudcu, alebo že by v pôvodnom konaní uložené disciplinárne opatrenie bolo v zrejmom rozpore s účelom disciplinárneho opatrenia. Taktiež nebolo preukázané, že by bolo vydané rozhodnutie, ktoré by konštatovalo, že by rozhodnutím disciplinárneho senátu v pôvodnom konaní alebo v samotnom konaní, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody JUDr. U., ako ani, že by boli dané podmienky obnovy konania zodpovedajúce úprave v zmysle § 394 ods. 5 Tr. por..

V konaní o obnovu disciplinárneho konania neprislúcha disciplinárnemu senátu prehodnocovať názory a závery disciplinárnych senátov v pôvodnom konaní, a to vrátane ich postojov k zamietnutiu prípadných návrhov na vykonania dokazovania v pôvodnom konaní; obnovu disciplinárneho konania nemožno povoliť s tým, aby konanie z ktorého bol sudca uznaný disciplinárne vinným iba opätovne preskúmal iný disciplinárny senát bez zistenia skutočností odôvodňujúcich povolenie obnovy disciplinárneho konania v zmysle vyššie citovaných ustanovení § 394 Tr. por.; zároveň disciplinárny senát nie je v konaní o obnovu disciplinárneho konania orgánom vyhľadávacím, ktorý by mal prípadné nové skutočnosti na povolenie obnovy disciplinárneho konania vyhľadávať na základe dohadov a predpokladov sudcu podávajúceho návrh na obnovu disciplinárneho konania.

K jednotlivým dôvodom a návrhom, o ktoré opieral JUDr. S. U. podaný návrh na obnovu disciplinárneho konania, disciplinárny senát udáva:

K uvádzanému dôvodu na povolenie obnovy disciplinárneho konania spočívajúcemu v tom, že *„je nepochybné, že disciplinárne súdy nemali k dispozícii pri svojom rozhodovaní tak rozhodnutia Ústavného súdu ako aj ESLP, z ktorých vyplýva, že dĺžka konania*

pri rozhodovaní o väzbe nie je dôvodom prepustenia obvineného z väzby. Keďže som bol odsúdený okrem iného za to, že v dôsledku prieťahov v konaní bol obvinený J. B. prepustený z väzby som toho názoru, že ak som bol uznaný vinným za skutok, ktorý zapríčinilo pochybenie KS v X pri rozhodovaní o väzbe obvineného – obžalovaného J.B., táto skutočnosť nemôže byť kladená za vinu mne. Ak sa disciplinárne súdy neoboznámili ani s predmetným nezákonným rozhodnutím KS v X, ani so spisovým materiálom vzťahujúcim sa na vec, teda so spisom OS X 6T 81/2010, aj táto samotná skutočnosť môže byť dôvodom obnovy konania“;
disciplinárny senát udáva:

Už v pôvodnom konaní JUDr. U. na ústnom pojednávaní 14.11.2011 poukazoval na skutočnosť, že Ústavný súd SR konštatuje, že samotné uplynutie doby bez ďalších dôvodov ešte nie je dôvodom na prepustenie obvineného z väzby, v písomnom odôvodnení svojho odvolania proti rozhodnutiu 3 Ds 1/2011 zo 14.11.2011 už taktiež poukazoval na rozhodnutia ÚS SR ako aj ESLP, z ktorých vyplýva, že dĺžka konania pri rozhodovaní o väzbe nie je dôvodom prepustenia obvineného z väzby, že prvostupňový senát nemal vyžiadany spis 6T/81/2010. Vo vlastnom písomnom odôvodnení odvolania proti rozhodnutiu sp. zn. 3 Ds 1/2011 zo dňa 14.11.2011 poukazoval na tu ním predložené nálezy ÚS SR sp. zn. II. ÚS 371/2010 zo dňa 10.11.2010, III. ÚS 147/2011 zo dňa 21.6.2011 a uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 425/2012 zo dňa 16.8.2012.

Disciplinárny senát vykonaným dokazovaním nemal nijako preukázanú dôvodnosť vyššie uvedených „dôvodov“ ako dôvodov na obnovu disciplinárneho konania. V prvom rade treba poukázať na to, že v pôvodnom konaní bol pripojený spisový materiál OS X sp. zn. 0Tp/526/2010, kde je obsiahnuté uznesenie KS v X sp. zn. 3Tpo 71/2010 zo dňa 12.11.2010, ktorým bolo uznesenie OS X sp. zn. 0Tp/526/2010 zo dňa 22.10.2010, vydané JUDr. S. U. ako sudcom pre prípravné konanie, zrušené v celom rozsahu a vec vrátená okresnému súdu aby v nej znovu konal a rozhodol, pričom z odôvodnenia uznesenia krajského súdu jednoznačne vyplýva, že JUDr. U. rozhodoval v danej veci napriek tomu, že 20.10.2010 bola na obv. J. B. podaná obžaloba – sp. zn. 6T/81/2010, pričom momentom jej podania končila v danej veci jeho jurisdikcia ako sudcu pre prípravné konanie. O podaní obžaloby je navyše v spise 0Tp/526/2010 na č. 1. 9 úradný záznam z 21.10.2010. Vyššie uvedené uznesenie KS v X bolo pritom doručené prvostupňovému súdu k veci 0Tp/526/2010 dňa 22.11.2010, napriek tomu v celom spise nie je záznam o tom, že by JUDr. U. predložil príslušnú žiadosť obvineného o prepustenie na slobodu (ako to vyplýva z posledného odseku uznesenia KS v X), o ktorej mal teda rozhodovať senát vo veci 6T/81/2010 uvedenému senátu, naopak,

ešte dňa 27.12.2010 priamo v danej veci reagoval na sťažnosť obvineného doručenú k sp. zn. 0Tp/526/2010 20.12.2012 oznámením, že o žiadosti obvineného má rozhodnúť iba senát vo veci 6T/81/2010. Včasné predloženie žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu príslušnému senátu nemal disciplinárny senát v konaní o návrhu na obnovu disciplinárneho konania preukázané ani vykonaným dokazovaním čítaním listín zo spisu OS X sp. zn. 6T/81/2010 – kde až dňa 4.2.2011 bolo nariadené neverejné zasadnutie v uvedenej veci na deň 16.2.2011, na ktorom žiadosť o prepustenie na slobodu podaná obvineným J. B. pôvodne Okresnej prokuratúre X dňa 4.10.2010 a predložená OS X dňa 8.10.2010, o ktorej rozhodol JUDr. U. ako je uvedené vyššie, a potrebné je zdôrazniť, že v prvom rade ako nezákonný sudca (čo už samo osebe spôsobilo prietahy v danom konaní o uvedenej žiadosti), bola prejednaná a bolo o nej rozhodnuté. Že by do dňa 4.2.2011 bola uvedená žiadosť predložená príslušnému senátu k veci 6T/81/2010 v zmysle pokynu KS v X v uznesení sp. zn. 3Tpo/71/2010 zo dňa 12.11.2010 nebolo nijako preukázané, nijako zo spisu 6T/81/2010, ani z iných v konaní o návrhu na povolenie obnovy disciplinárneho konania vykonaných dôkazov, nevyplýva. Navyše treba poukázať na tú skutočnosť, že spôsobenie prietahov v súdnom konaní zavineným konaním JUDr. U. bolo jednou z viacerých, nie samotnou porušenou povinnosťou vyhodnotenou v rozhodnutí 1 Dso 3/2012 zo dňa 14.12.2012 ako disciplinárne previnenie – čo vyplýva už zo skutkovej vety uvedeného rozhodnutia v bode 1.). Okrem toho tvrdenie JUDr. U., že v pôvodnom konaní sa disciplinárny senát neoboznámil s uznesením KS v X sp. zn. 4Tos/23/2011 z 22.3.2011 nie je pravdivé, ako o tom svedčí obsah zápisnice o ústnom pojednávaní vo veci 3 Ds 1/2011 zo dňa 14.11.2011 (konkrétne na jej 3. strane) – taktiež uvedené rozhodnutie menovaný sudca pripojil k svojim písomne podaným dôvodom odvolania v pôvodne vedenom disciplinárnom konaní; navyše v tomto konaní nijako nebolo preukázané, že by spis 0Tp/526/2010 bol bezodkladne predložený senátu vo veci 6T/81/2010, naopak, viac než mesiac po vrátení veci 0Tp/526/2010 Okresnému súdu X (k čomu došlo 22.11.2010) spisom preukázateľne (a teda i s dotknutou žiadosťou obvineného o prepustenie z väzby na slobodu) disponoval stále JUDr. U., ktorý dňa 27.12.2010 obvinenému na jeho sťažnosť na prietahy oznamoval, že o jeho žiadosti je oprávnený rozhodnúť iba senát vo veci 6T/81/2010, ale vec danému senátu preukázateľne včas nepredložil.

V tomto konaní predložené rozhodnutia ÚS SR, na ktoré už poukazoval JUDr. U. v pôvodnom konaní, taktiež nijako nezakladajú v tomto prípade možnosť povolenia obnovy disciplinárneho konania. Návrh na dokazovanie ich obsahom bol na ústnom pojednávaní

odvolacieho disciplinárneho senátu dňa 14.12.2012 zamietnutý, a to s príslušným odôvodnením (dostačujúcim i v zmysle odôvodnenia uznesenia ÚS SR zo dňa 7.3.2014 IV. ÚS 117/2014-18 predloženého JUDr. U. na ústnom pojednávaní 31.7.2017). Áno, v daných rozhodnutiach sa opakovane poukazuje na to, že porušenie požiadaviek čl. 17 ods. 2 Ústavy SR a čl. 5 ods. 4 Dohovoru v súvislosti s urýchlenosťou rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby samy osebe nezakladajú nezákonnosť alebo neústavnosť väzby, avšak v danom prípade v pôvodnom disciplinárnom konaní mali navyše disciplinárne senáty preukázané zavinené priedahy zo strany JUDr. U. v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti obv. J. B. o prepustenie na slobodu už počnúc jeho rozhodovaním o danej žiadosti napriek podaniu obžaloby ako sudcu pre prípravné konanie, teda už počnúc dňom 22.10.2010, lebo o nej rozhodoval od počiatku ako nezákonný sudca, a tieto ním takto zavinené priedahy trvali minimálne do 27.12.2010, kedy napriek vytknutiu tejto skutočnosti v príslušnom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu stále JUDr. U. príslušným spisom disponoval a nepredložil ho senátu vo veci OS X sp. zn. 6T/81/2010 s dotknutou žiadosťou obvineného. Či mal byť obvinený alebo nemal byť v dôsledku celkových priedahov prepustený z väzby na slobodu neprináleží disciplinárnemu senátu v tomto konaní hodnotiť, navyše táto skutočnosť na preukázaných priedahoch zavinených navrhovateľom a na uznaní viny za ne v pôvodnom konaní nič nemení a nemožno povoliť obnovu disciplinárneho konania na prosté preskúmanie správnosti záveru odvolacieho disciplinárneho senátu v rozhodnutí 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012 (str. 19) kde okrem iného sa uvádza, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu a rozhodovania JUDr. U. bol obv. J. B. prepustený z väzby na slobodu, pokiaľ nebolo v konaní o povolenie obnovy disciplinárneho konania nijako preukázané, že by tomuto vytknutý nesprávny procesný postup menovaného sudcu v skutočnosti nebol predchádzal. Okrem toho i v rozhodnutí 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012 je výslovne uvedené (str. 20) „predmetom disciplinárneho konania pri skutku pod bodom 1.) bolo skúmanie (okrem iného) postupu sudcu po podaní žiadosti obvineného o prepustenie z väzby a jeho prvom rozhodnutí, ktoré bolo zrušené rozhodnutím nadriadeného súdu“.

K uvádzanému dôvodu na povolenie obnovy disciplinárneho konania spočívajúcemu v tom, že *„pripomínam, že súdne konanie v dobe rozhodovania disciplinárnych súdov nebolo ukončené, v tej dobe nebolo možné posúdiť, či v predmetnom konaní vznikli priedahy v konaní, ktoré disciplinárny súd dal za vinu mne, avšak v súčasnosti s odstupom času je možné aby iný senát disciplinárneho súdu posúdil, či vo veci OS X sp. zn. 6T/81/2010 skutočne došlo k priedahom v konaní, prípadne aby si v tejto veci vyslúchol zákonného sudcu*

Mgr. A.O., ktorý je jediný oprávnený sa k prípadným prietahom vyjadriť a ktorého výsluch bol navrhovaný už v predchádzajúcom konaní, avšak s ktorým návrhom na vypočutie sa disciplinárny súd vôbec nezaoberal“, disciplinárny senát udáva:

Vyššie uvedené tvrdenie nemôže obstať ako dôvod na povolenie obnovy disciplinárneho konania, a to už vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z ktorých vyplýva jednoznačný podiel JUDr. U. na v pôvodnom konaní zistených zavinených prietahoch vo veci 6T/81/2010 spôsobených ním samým (ktoré od 22.10.2010 – teda od jeho nezákonného rozhodnutia už do 27.12.2010 vysoko prekračujú i v zmysle ním predložených rozhodnutí Ústavného súdu SR uvádzané doby prijateľné v súvislosti s rozhodovaním o väzbe na jednom stupni súdu), a to primárne v dôsledku jeho nesprávneho postupu a rozhodovania vo veci 0Tp/526/2010, čo odvolací disciplinárny senát v písomnom vyhotovení rozhodnutia 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012 náležite a podrobne odôvodnil práve s akcentom na tú skutočnosť, že JUDr. U. v prvom rade v dotknutej veci konal a rozhodoval ako nezákonný sudca. Navyše JUDr. U., ako sám uvádza, už v pôvodnom konaní (v ním písomne disciplinárnemu senátu dňa 13.12.2012 podaných dôvodoch odvolania proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu) navrhoval okrem iného výsluch Mgr. A. O. – sudcu OS X, ako aj pripojenie spisu OS X sp. zn. 6T/81/2010. Rovnako uvedené navrhoval i na ústnom pojednávaní odvolacieho disciplinárneho senátu dňa 14.12.2012, ktoré návrhy na dokazovanie boli na uvedenom ústnom pojednávaní zamietnuté so zdôvodnením, že odvolací disciplinárny senát navrhnuté dôkazy nepovažoval za nevyhnutné pre zisťovanie skutkového stavu (vysporiadanie sa s touto otázkou zamietnutia návrhu na vykonanie dokazovania v zásade vyhodnotil ako dostatočné i ÚS SR v rozhodnutí IV. ÚS 117/2014 – 18 zo dňa 7.3.2014 predloženom JUDr. U. na ústnom pojednávaní 31.7.2017). Teda uvedené skutočnosti boli v pôvodnom konaní známe, napriek tomu odvolací disciplinárny senát takéto dokazovanie zamietol a dôvody uznania viny u JUDr. U. náležite zdôvodnil a rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Povolenie obnovy konania z vyššie uvedených dôvodov by znamenalo iba ničím nepodložené umožnenie preskúmania správnosti záverov a dôvodov rozhodnutia v pôvodnom konaní bez konkrétnej skutočnosti, ktorá by mohla preukázať, že primárne pochybenie JUDr. U., pre ktoré bol uznaný vinným a spočívalo v tom, že vo veci 0Tp/526/2010 rozhodoval ako nezákonný sudca, nebolo dané. V tomto smere nemožno akceptovať tvrdenie JUDr. U. na ústnom pojednávaní 5.6.2017, že chcel pomôcť kolegovi O., ktorý bol neskutočne zaprataný prácou – toto tvrdenie JUDr. U. je dôvodom na zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania, nakoľko táto na základe jeho

návrhu nemôže byť povolená v jeho neprospech a toto tvrdenie doslova kričí, že svojho nezákonného postupu v dotknutej veci (a teda zrejme i jeho následkov, vrátane zavinených nedôvodných prietahov) si bol plne vedomý.

K uvádzanému dôvodu na povolenie obnovy disciplinárneho konania „*dozvedel som sa o disciplinárnom stíhaní JUDr. A.O., predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu vo veci 1 Dso 3/2012 pre prepustenie obvineného – obžalovaného z väzby v dôsledku jeho prietahov v konaní; v tejto súvislosti navrhujem aby disciplinárny senát pripojil spisový materiál vo veci disciplinárne stíhaného JUDr. O., oboznámil sa s predmetom konania voči nemu a s jeho vyjadrením v jeho vlastnej disciplinárnej veci a toto posúdil vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho disciplinárneho súdu ním vedeného v mojej veci*“, disciplinárny senát udáva:

V konaní o povolenie obnovy disciplinárneho konania nie je disciplinárny senát orgánom vyhľadávacím a navyše disciplinárne stíhanie, v inej veci, týkajúcej sa samotného predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu, ktorý rozhodol o vine a disciplinárnom opatrení v disciplinárnom konaní, ktorého obnova je navrhovaná, ako aj jeho obrana v takom konaní v inej veci nie je dôvodom na povolenie obnovy disciplinárneho konania vo veci, v ktorej vystupoval ako predseda odvolacieho disciplinárneho senátu – osobitne za situácie, kedy už z vyjadrení sudcu navrhujúceho povolenie obnovy je zřejmé, že disciplinárne konanie voči danému predsedovi odvolacieho disciplinárneho senátu nemá žiaden súvis s jeho rozhodovaním a s tým spojeným prípadným porušením povinností sudcu v disciplinárnom konaní, ktorého obnova sa navrhuje. Opäť treba zdôrazniť to, že prietahy v pôvodnom konaní zistené a vyjadrené v skutkovej vete pod bodom 1.) rozhodnutia sp. zn. 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012 v prvom rade majú podklad už v samotnom rozhodovaní JUDr. U. vo veci OS X sp. zn. 0Tp/526/2010 ako nezákonného sudcu, čo sa následne vo veci OS X sp. zn. 6T/81/2010 odrazilo tak, ako je podrobne popísané a ustálené v rozhodnutí 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012 a obrana predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu, ktorý uvedené rozhodnutie vydal, v inom voči nemu samotnému vedenom disciplinárnom konaní (ktoré skutkovo s konaním, ktorého obnova je navrhovaná, už z vyjadrenia sudcu navrhujúceho obnovu konania preukázateľne nijako nesúvisí) nemôže meniť nič na správnosti a úplnosti všetkých dôvodov vyjadrených v rozhodnutí senátu ako takého vo veci 1 Dso 3/2012 zo dňa 14.12.2012, pre ktoré bola u JUDr. U. uznaná vina za disciplinárne previnenie a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie.

K uvádzanému dôvodu na povolenie obnovy disciplinárneho konania „čo sa týka skutku, pre ktorý som bol uznaný vinným v bode 2/ disciplinárneho rozhodnutia, z odôvodnení disciplinárnych rozhodnutí je nepochybné, že konajúce disciplinárne senáty nemali k dispozícii rozvrh práce OS X na rok 2011. Disciplinárnemu senátu predkladám časť rozvrhu práce OS X na rok 2011 a taktiež časť rozvrhu práce OS X na rok 2015. Z porovnania týchto dvoch rozvrhov práce je nepochybné, že rozvrh práce OS X na rok 2011 je nezákonný a to vo vzťahu k povinnosti rozhodovania službukonajúceho sudcu. Pripomínam, že ja som bol povinný rozhodovať na základe rozvrhu práce platného na rok 2011, ako však vyplýva zo spisu 0Tp/522/2006 a 0Tp/149/2007, 4T/88/2008, vo veci bol povinný rozhodovať zákonný sudca JUDr. A., ktorý v dobe keď mne ako službukonajúcemu sudcovi bol predvedený obvinený K. M., sa nachádzal na pracovisku, v predmetnej veci nehrozilo omeškanie ani nebol žiaden dôvod aby vo veci nemohol rozhodovať zákonný sudca s výnimkou nezákonného rozvrhu práce na rok 2011, ktorý vypracovala vtedajšia predsedníčka súdu“, disciplinárny senát udáva:

Uvedený dôvod ako dôvod na povolenie obnovy disciplinárneho konania nemôže obstať, a nie je ani pravdivý, nakoľko zo zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 14.11.2011 pod sp. zn. 3 Ds 1/2011(strana 3) je zrejmé, že bol v rámci dokazovania čítaný rozvrh práce OS X na rok 2011 vrátane jeho dodatkov č. 1 až 9 (čo je doposiaľ prílohou pôvodného spisového materiálu). Rozsah a spôsob dokazovania na danom ústnom pojednávaní v tomto smere JUDr. U. nijako nespochybnil. Nezákonnosť rozvrhu práce OS X na rok 2011 nezistil disciplinárny senát vykonaným dokazovaním, v kontexte tvrdení JUDr. U., ani v tomto konaní o obnovu disciplinárneho konania. Rozvrh práce navyše nie je nadradený právnym predpisom, pričom vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že i vo veci 0Tp 522/2006 a 0Tp 149/2007 JUDr. U. konal a rozhodoval o väzbe obvineného K. M. ako nezákonný sudca, čo je náležite zdôvodnené v rozhodnutí 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012 a tam uvedené dôvody neboli v tomto konaní nijako spochybnené. Osobitne je v ňom náležite uvedené (str. 14) kto mal rozhodovať o danej väzbe a až za akých podmienok mohol príslušné úkony realizovať sudca pre prípravné konanie. Náležite je v danom rozhodnutí taktiež odôvodnené porušenie povinností JUDr. U. v súvislosti s nezisťovaním či v zákonnej lehote mohol rozhodovať zákonný sudca – t. j. predseda senátu vo veci 4T/88/2008 JUDr. A.A., prípadne jeho jednotliví zastupujúci sudcovia (podľa spomínaného rozvrhu práce na rok 2011 uvedení na str. 67), a to i v kontexte úpravy podľa § 2 ods. 3 Trestného poriadku a § 10 ods. 3 Trestného poriadku s nezákonným postupom JUDr. U. v dotknutej veci priamo

súvisiacich. V tomto smere vzhľadom na skutkový stav zistený už v pôvodnom konaní nemôže obstať ani námietka JUDr. U. na ústnom pojednávaní 5.6.2017, že v dotknutom rozvrhu práce na rok 2011 nie je explicitne uvedené, že koná sudca ktorý rozhodnutie, teda príkaz na zatknutie vydal, ale mal konať službukonajúci sudca – totiž už zo skutkovej vety rozhodnutia 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012 pod bodom 2.) vyplýva, že vo veci sp. zn. 0Tp/522/2006 a sp. zn. 0Tp/149/2007 dňa 29.4.2011 JUDr. U. vydal rozhodnutie hoci už bola v trestnej veci obv. K. M. na OS X podaná obžaloba pod sp. zn. 4T/88/2008 a o väzbe mal rozhodnúť predseda senátu vo veci 4T/88/2008 – a tomuto skutkovému záveru plne a podrobne zodpovedá i odôvodnenie rozhodnutia 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012, kde uvedené námietky JUDr. U. správnosť tohto rozhodnutia v danom smere nijako nespochybnili, a teda možnosť v ich dôsledku povolenia obnovy disciplinárneho konania nepreukázali. Zároveň tu nemožno akceptovať tvrdenia, že JUDr. U. v tom čase nemal k dispozícii obžalobu, pretože už v pôvodnom konaní bolo ustálené, že v tomto smere prostredníctvom príslušnej súdnej kancelárie jej prípadné podanie ani nezisťoval (čo zrejme mal ak spis mu bol predložený bez akejkoľvek lustrácie konaní voči obv. K. M.). Zavinená nesprávnosť postupu JUDr. U. vo veci 0Tp/522/2006 a 0Tp/149/2007, od ktorej sa odvíja v pôvodnom disciplinárnom konaní uznanie viny a uloženie disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie uvedených vecí sa týkajúce, okrem iného jednoznačne vyplýva i z rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Tdo 42/2011 zo dňa 8.10.2011 (v pôvodnom spise 3 Ds 1/2011 na č. l. 101-119), na ktorého závery v rozhodnutí 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012 je taktiež poukazované (str. 16 uvedeného rozhodnutia), ako aj už z rozhodnutia KS v X sp. zn. 2Tpo 34/2011 zo dňa 9.5.2011, ktorým bolo zrušené v celom rozsahu uznesenie vydané JUDr. U. ako sudcom pre prípravné konanie 29.4.2011 pod sp. zn. 0Tp/522/2006 a 0Tp/149/2007 a obvinený K. M. bol ihneď prepustený z väzby na slobodu, kde je taktiež, okrem iného, poukázané na nezákonný postup JUDr. U. ako sudcu pre prípravné konanie spočívajúci v rozhodnutí vo fáze súdneho konania (teda po podaní obžaloby) o vzatí menovaného obvineného do väzby (str. 7 uvedeného rozhodnutia).

Skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom na obnovu pôvodného disciplinárneho konania čo i len v jeho časti, nezistil disciplinárny senát ani v dôsledku celého v tomto konaní vykonaného dokazovania, a to ani dokazovaním čítaním listinných dôkazov z pripojených spisov OS X sp. zn. 6T/81/2010 a sp. zn. 4T/88/2008.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti disciplinárny senát zároveň zamietol návrhy sudcu, ktorý podal návrh na povolenie obnovy disciplinárneho konania na vykonanie dokazovania:

- výsluchom Mgr. A.O. (a to už zo samotných dôvodov ako sú uvedené na strane 10 až 11 tohto rozhodnutia);

- výsluchom JUDr. V.I. – podľa disciplinárneho senátu jej výsluch nemôže prispieť k zmene záverov rozhodnutia 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012, pretože vo vzťahu k príslušnému odôvodneniu JUDr. U. na ústnom pojednávaní 5.6.2017 na vykonanie takéhoto dôkazu nemožno akceptovať, že by v trestnej veci pri konkrétnom úkone súdu intervenujúci prokurátor mal upozorňovať sudcu, že vo veci je nezákonným sudcom – túto otázku pri zachovaní náležitej miery opatrnosti bol povinný vyriešiť samotný JUDr. U., čo však náležite neurobil, ako vyplýva z rozhodnutia 1 Dso 3/2012 zo dňa 14.12.2012; taktiež je irelevantné či mal alebo nemal byť vo veci zákonným sudcom podľa názoru prokuratúry, osobitne s ohľadom na dôvody a skutočnosti podrobne v tomto smere o jeho nezákonnom konaní v dotknutej veci uvedené v rozhodnutí 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012;

- pripojením spisového materiálu vo veci disciplinárne obvineného JUDr. A.O., oboznámením predmetu disciplinárneho konania voči nemu a jeho vyjadrenia v príslušnom disciplinárnom konaní (a to zo už samotných dôvodov uvedených na strane 11 a 12 tohto rozhodnutia);

- zisťovaním prítomnosti JUDr. A.A., sudcu OS X na pracovisku v dňoch 28.4.2011 a 29.4.2011 – dôvodnosť a potreba takéhoto dokazovania v súvislosti s návrhom na povolenie obnovy disciplinárneho konania je a priori vyvrátená už obsahom samotného návrhu na povolenie obnovy konania, kde JUDr. U. výslovne na strane tretej tohto návrhu, v jej závere, udáva, že JUDr. A. sa nachádzal na pracovisku v dobe, kedy JUDr. U. bol predvedený obv. K. M. a nehrozilo omeškanie ani nebol dôvod aby nemohol rozhodovať zákonný sudca. Navyše takéto dokazovanie by nič nevyriešilo ani s ohľadom na to, že nakoľko bola vo veci menovaného obvineného v tom čase už podaná obžaloba, mal v prípade neprítomnosti JUDr. A. na pracovisku v rozhodnom čase, ešte prv než sudca pre prípravné konanie, rozhodovať o väzbe v rámci príslušného senátu niektorý zo zastupujúcich sudcov JUDr. A. podľa príslušného rozvrhom práce určeného poradia zastupovania (viď rozvrh práce OS X na rok 2011 – str. 67 – na č. l. 261 spisu – totožný s obsahom k pôvodnej veci pripojeného rozvrhu práce OS X na rok 2011 v znení účinnom od 1.1.2011 – str. 69 uvedeného znenia).

Prípadné predvolanie obhajcu obv. K. M. vo veci sp. zn. 0Tp/522/2006 a sp. zn. 0Tp/149/2007 – JUDr. E.C., bolo obhajcom JUDr. U v tejto veci dané súdu iba „na zváženie“ – jeho výsluch nebol výslovne navrhnutý ako návrh na vykonanie dôkazu, a to s poukazom na

to, že tento by sa – v zmysle prednesu obhajcu JUDr. U. – „mohol vyjadriť k údajnej nezákonnosti JUDr. U. ako sudcu“, pričom disciplinárny senát zvažil, že jeho predvolanie nemá opodstatnenie, pretože to, že nekonal JUDr. U. vo vyššie uvedenej veci ako zákonný sudca, vyplýva z príslušných právnych predpisov a náležite je to odôvodnené v rozhodnutí 1 Dso 3/2012 zo 14.12.2012, na čom prípadné subjektívne vyjadrenie menovaného obhajcu relevantne nemôže (i pod vplyvom ostatných vykonaných dôkazov) nič zmeniť.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti teda disciplinárny senát návrh JUDr. U. podaný dňa 16.11.2015 na povolenie obnovy disciplinárneho konania v celom rozsahu zamietol, pretože vykonaným dokazovaním neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v spojení s § 394 Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu, ako rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu, možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môže podať a/ sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie vedie (v danom prípade sudca, ktorý podal návrh na povolenie obnovy disciplinárneho konania), b/ predseda príslušného súdu, ktorý podal návrh na začatie disciplinárneho konania alebo ktorému vec postúpil orgán činný v trestnom konaní, c/ aj orgán, ktorý návrh podal.

V Bratislave, dňa 31. júla 2017

JUDr. Erik Uhlár , v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová